

25766.

Pellonius

Wäikelele nahwale.

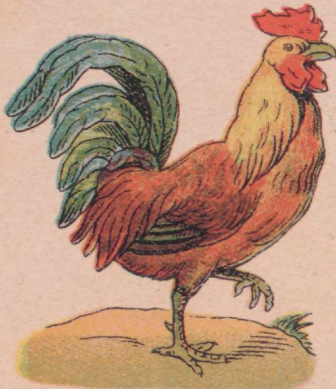
Wäike tähestik.

a b d e g h i j k l m n
o p r s t u w ä ö ü ô

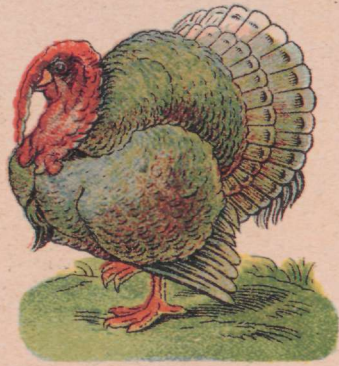
Suur tähestik.

A B D E G H I
K L M N
O P R S T U W
Ä Ö Ü Ô

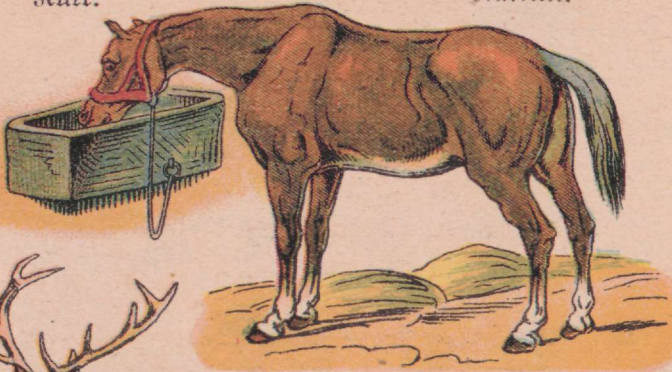
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Kuff.

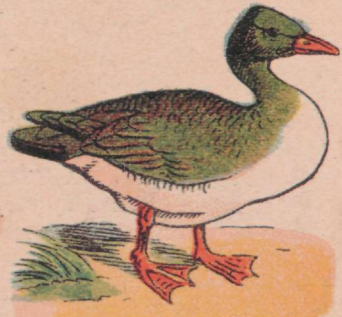
Kalfun.

Hobune.

Hiru.

Part.

Wilu waiba all.

Wilu waiba all warjus
magab mullapind;
kodus kari ja karjus,
kaugel laululind!

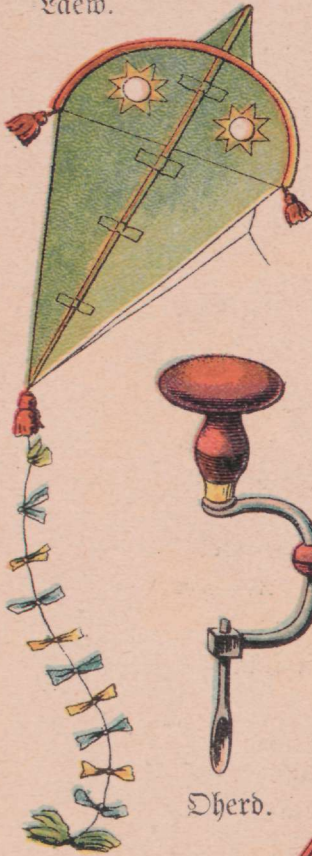
Mets on lehtedest paljas,
wainud lilledest,
kõike, mis kewadel haljas
katab nüüd lume kest.

Elu kõik pandud rauda,
ilu kõik kadunud,
idud on aetud hauda,
rõõmud kõik kustunud.

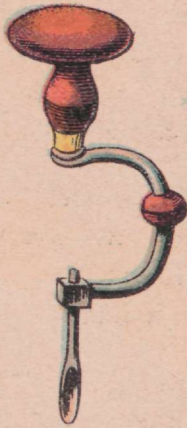
Kõik kull kewade päike
peastab kõik wangista,
kui ta soojuseläike
saadab ju üle maa.

Eiis on aasadel ilu
uueste õitsemas,
fiis on talwine wilu
kurwalt kadumas.

Laew.

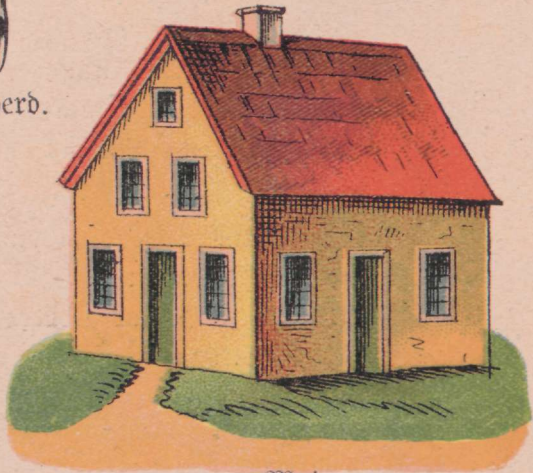
Weſte.

Dherd.

Burr.

Maja.

Jääminek.

Kuula, kudas jää seal praaksuneb,
kudas laine lustil laaksuneb!
Waata, kudas wesi wahutab,
ühe tüki teisest lahutab!

Waat', kui kiireste ta kihutab,
teise juurde ennast nihutab,
parweks, kuhjaks kofku koguneb
ja siis jälle lahti laguneb.

Wesi kohiseb ja kerkib, keeb,
jääne wirn tall' paisu ette teeb,
pafilt, palawalt ta paisuneb,
siiski wirn weel ifka seisuneb.

Üffi tema aga liifuneb,
wesi jälle kaugelt kiifuneb,
wirna minema ta kihutab,
kuni kallas tema pihutab.

Eluraamatus päewad ja hiiübed
ainult lehed on ju:
head teod ja puhtad püüded
üffi seal säragu!

Teekäijad ja koerad.

Kaks sõpra kõndisivad külas õhtu eel
ja asjalikku juttu ajasivad teel.

Seal äkki haugatada
heaks armas lähem õuekoerake;
ta järel teine, kolmas, ja siis karjasse
seal jooksis kofku koeri weerandjada.
Üks sõber tahtis finni võtta, wifata.
„Wend, jäta!“ kostis teine rahuga.
„Ma koeri tean, tühi waewakulu,
ei haukujate suud ja nõnda sulu,
waid lähme edasi! Sest tuleb enam tulu.“

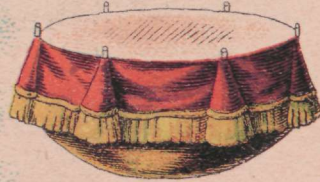
Ja tõsi! Sülda kümme said nad edasi,
kõis mõni üksik auh! weel harwasti,
ja lõpuks kadus koerte kija koguni.

* * *

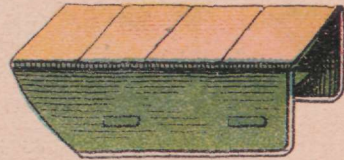
Kui kadedad, mis aga iial näewad,
kõik ära laitwad põhjani,
siis astu aga julgelt edasi:
las' hauguwad, küll wiimaks waifi jääwad!

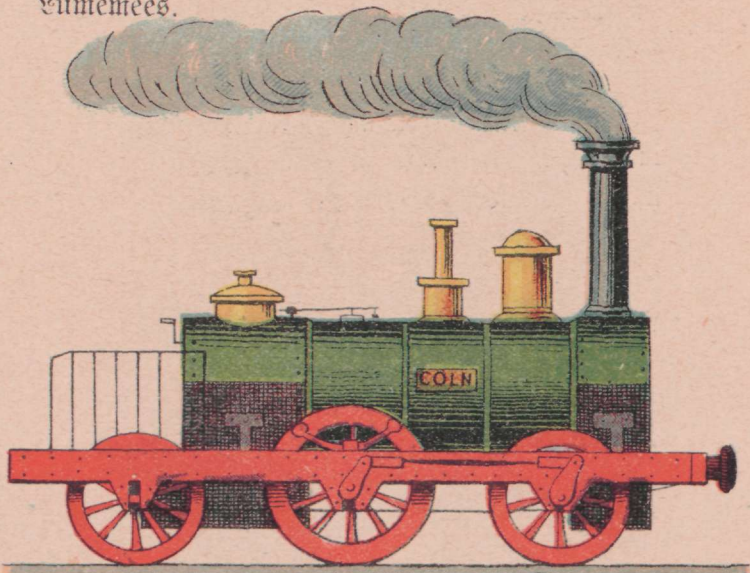
Lumenees.

Drumm.

Saan.

Wedur.

Waene mees.

Mees tõmbab ja tõmbab, tee libe
ja haab nii raskest reel,
mees waene, ta ruttab, käif libe,
ju päike on koduteel.

Ta lapsed, need ootavad kodus,
nii külm on toake:

„Miks isa ei tule ju metsast?
Eks ütle kord, emake!“

„Mets kaugel on sügav ja pime
ja waht kõnnib metsa sees;
see mõnikord nõnda tige —
ja isa on waene mees.“

Ta emake kõneleb palju,
kuis waesele wilets ilm,
küll lapsed lubawad muuta,
kuid märjaks jääb ema film.

Ta koorem, see ligineb, liigub,
ehk raod küll raskest peal.
Ta südames isal ju ette
on hõiskamas laste heal.

Wienamarjad.

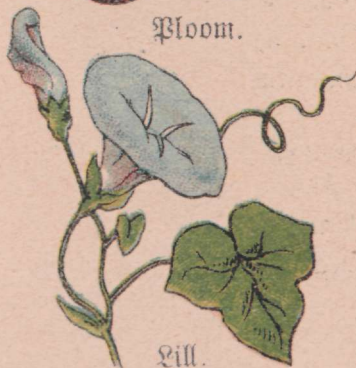
Lill.

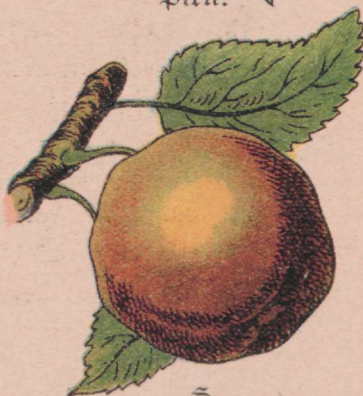
Bloom.

Pirn.

Lill.

Öun.

Ükskord ühte pead ja
 ošamaste oškama!

1	×	1	=	1
2	×	1	=	2
3	×	1	=	3
4	×	1	=	4
5	×	1	=	5
6	×	1	=	6
7	×	1	=	7
8	×	1	=	8
9	×	1	=	9
10	×	1	=	10

1	×	4	=	4
2	×	4	=	8
3	×	4	=	12
4	×	4	=	16
5	×	4	=	20
6	×	4	=	24
7	×	4	=	28
8	×	4	=	32
9	×	4	=	36
10	×	4	=	40

1	×	7	=	7
2	×	7	=	14
3	×	7	=	21
4	×	7	=	28
5	×	7	=	35
6	×	7	=	42
7	×	7	=	49
8	×	7	=	56
9	×	7	=	63
10	×	7	=	70

1	×	2	=	2
2	×	2	=	4
3	×	2	=	6
4	×	2	=	8
5	×	2	=	10
6	×	2	=	12
7	×	2	=	14
8	×	2	=	16
9	×	2	=	18
10	×	2	=	20

1	×	5	=	5
2	×	5	=	10
3	×	5	=	15
4	×	5	=	20
5	×	5	=	25
6	×	5	=	30
7	×	5	=	35
8	×	5	=	40
9	×	5	=	45
10	×	5	=	50

1	×	8	=	8
2	×	8	=	16
3	×	8	=	24
4	×	8	=	32
5	×	8	=	40
6	×	8	=	48
7	×	8	=	56
8	×	8	=	64
9	×	8	=	72
10	×	8	=	80

1	×	3	=	3
2	×	3	=	6
3	×	3	=	9
4	×	3	=	12
5	×	3	=	15
6	×	3	=	18
7	×	3	=	21
8	×	3	=	24
9	×	3	=	27
10	×	3	=	30

1	×	6	=	6
2	×	6	=	12
3	×	6	=	18
4	×	6	=	24
5	×	6	=	30
6	×	6	=	36
7	×	6	=	42
8	×	6	=	48
9	×	6	=	54
10	×	6	=	60

1	×	9	=	9
2	×	9	=	18
3	×	9	=	27
4	×	9	=	36
5	×	9	=	45
6	×	9	=	54
7	×	9	=	63
8	×	9	=	72
9	×	9	=	81
10	×	9	=	90

G. Pihteko kirjastus, Tallinnas.

J. Steinkampi trükituba, Duisburgis.

